

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. I. Morozan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița)

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva Societății de Asigurări-Reasigurări „Donaris Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Victor Tuntulescu cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 18 martie 2015, ÎM CIA “Transelit” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SAR “Donaris Grup” solicitînd încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres în mărime de 3295, 00 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 16 aprilie 2014 ÎM CIA “Transelit” SA a încheiat cu SRL „Biexim-SV” contractul de asigurare facultativă CASCO nr. AC 0042CH/14 a mijlocului de transport model „Toyota RAV 4”, cu numărul de înmatriculare CRW 802.

La data de 19 august 2014, la ora 09:00, în mun. Chișinău, str. Meșterul Manole intersecție cu bd. Mircea cel Bătrîn, s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilului model „FIAT Diablo”, cu numărul de înmatriculare CQO 649 condus de Victor Tuntulescu și automobilul model „Toyota RAV 4”, cu numărul de înmatriculare CRW 802, condus de Victor Conduforov.

Prin decizia agentului constatator, Victor Tuntulescu a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier.

Sușine că, Victor Tuntulescu dispunea de o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă RCAI nr. 000760449 valabilă pentru perioada 11 aprilie 2014-10 aprilie 2015, eliberată de SA „Donaris Grup”.

Afirmă că, părțile implicate au declarat cazul accidentului rutier la companiile de asigurare, iar la data de 19 august 2014 a fost deschis dosarul de daune nr. 396/08-14C. Conform procesului-verbal de constatare și evaluare a pagubelor la autovehicule s-a stabilit că prejudiciul material cauzat automobilului model „Toyota

RAV 4” număr înmatriculare C RW 802 în urma accidentului rutier, este de 3295 lei.

Declară că, în baza contractului de asigurare, a deciziei nr. D/D CASCO 504/08-13C, suma 3295 lei a fost achitată beneficiarului despăgubirii de asigurare.

Remarcă că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat pîrîtului pretenția privind achitarea benevolă a prejudiciului material, care a rămas fără răspuns.

Prin hotărîrea din 12 iunie 2015 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis acțiunea depusă de ÎM CIA „Transelit” SA și s-a încasat de la SAR „Donaris Grup” SA în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA prejudiciul material, în ordine de regres, în mărime de 3295 lei și suma de 355 lei cu titlu de taxa de stat.

Prin decizia din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de CA “Donaris Vienna Insurance Group” SA și s-a modificat hotărîrea din 12 iunie 2015 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, prin micșorarea sumei despăgubirii de asigurare de la 3295 lei la 2049, 03 lei, în rest s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 04 martie 2016, ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs împotriva deciziei din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

Consideră că, hotărîrea instanței de fond corespunde tuturor prevederilor legii de procedură civilă, ea fiind motivată, răspunde tuturor argumentelor invocate de părți.

Susține că, prima instanță a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția și sunt confirmate prin probe plauzibile, legal administrate și apreciate în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă.

Invocă că, instanța de apel, contrar prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă și art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, și-a motivat arbitrar decizia, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, fără a fi examinată sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărîrii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare, fiind aplicate norme legale abrogate.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 09 decembrie 2015, iar ÎM CIA „Transelit” SA a declarat recurs la data de 04 martie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 16 februarie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.102), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA la data 04 martie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de ÎM CIA „Transelit” SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 09 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală